

Homilie op de 21ste zondag door het jaar B in de O.L.Vrouwkerk van Ver-Assebroek (25-08-2024)

Lezingen: Jozua 24,1-2a.15-17.18b, Efesiërs 5,21-32; Johannes 6,60-69

en zusters,

De eerste lezing is genomen uit het boek Jozua. Wisten jullie dat Jozua eigenlijk dezelfde naam draagt als Jezus? Jawel, want Jezus is de verlatijnste vorm van de Hebreeuwse naam Josjua, en Joshua is de verkorting van Jehosjoewa, wat wil zeggen “God redt”. We worden op deze zondag twee keer aangesproken door iemand die de naam Jehosjoewa draagt, d.w.z. “God redt”, in de eerste lezing door Jozua, en in het evangelie door Jezus. En twee keer stellen die ons voor een fundamentele keuze. Zowel Jozua als Jezus nodigen ons uit om een beslissing te nemen. Iedere mens neemt in zijn leven tal van belangrijke beslissingen, bijvoorbeeld over wat je gaat studeren, welk soort werk je aanneemt, met wie je gaat trouwen, hoeveel kinderen je zult krijgen, of je trouw blijft aan je partner of als je gaat scheiden, enzovoort. Maar in de lezingen van vandaag worden we voor de meest fundamentele keuze van ons leven gesteld: kies de voor God of voor de afgoden? Kies je voor Jezus of voor iemand anders?

Het boek Jozua eindigt met een volksvergadering in Sichem waarin Jozua het volk voor de keuze stelt: wie willen jullie dienen: de goden die uw voorvaders hebben gediend of de God van Abraham, Isaak of Jakob? Jozua stelt ook ons als volk van God voor de keuze: Wie wil je dienen: de God die ons bevrijd heeft en leven geeft of de afgoden die ons geluk beloven en hun belofte niet kunnen houden? Die vraag is weer heel actueel, want vandaag zijn er velen die beseffen dat er meer nodig is in het leven dan alleen geld en seks. Sommigen zoeken het dan bij exotische meesters of in de rituelen van de druiden of van heksen, in een terugkeer naar de wijsheid van onze Keltische of Germaanse voorvaders. Alsof God daar te vinden is.

Maar ook de Joodse leerlingen van Jezus in het evangelie van Johannes worden door Jezus voor de keuze gesteld. Willen ze kiezen voor Jezus of voor iets of iemand anders? Jezus was door zijn Vader naar de wereld gezonden om aan de mensen een bevrijdende boodschap te melden. Jezus hoopte dat zijn toehoorders hier positief op zouden reageren. En dat deden ze, althans in het begin. Want in de evangelies lezen we meermaals dat de komst van Jezus overall een grote menigte lokte en dat velen die in Hem geloofden zich lieten dopen. Maar na een tijdje nam dat enthousiasme af en stootte Jezus op weerstand. Deze weerstand groeide naarmate zijn boodschap duidelijker en concreter werd. Ze bereikte een hoogtepunt toen Jezus verklaarde dat Hij zijn vlees te eten en zijn bloed te drinken zou geven. Met deze uitspraak wekte Hij echte tegenstand op bij zijn volgelingen. Het ongenoegen drong zelfs door tot de groep van leerlingen die Jezus genegen waren en die Hem door dik en dun waren gevolgd.

Het evangelie van vandaag begint met die vaststelling: “Toen zij dit hoorden, zeiden velen van Jezus’ leerlingen: ‘Deze taal stuit iemand tegen de borst. Wie kan daarnaar luisteren?’” En: “Ten gevolge hiervan trokken velen van zijn leerlingen zich terug en verlieten zijn gezelschap.”

Deze leerlingen waren Jezus trouw en enthousiast gevolgd, zolang Hij hun zieken genas, hun boze geesten uitdreef, hun doden tot leven opwekte en brood vermenigvuldigde wanneer ze honger hadden, dus zolang Jezus tegemoetkwam aan hun verlangens. Maar zodra Jezus iets zegde dat hen tegen de borst stuitte; zodra hun geloof op de proef werd gesteld, zegden ze hun vertrouwen in Jezus op. Hun geloof had geen diepe wortels. Ze keerden Jezus de rug toe en namen afscheid. Jezus bleef over met de kleinste kern van zijn volgelingen: het groepje van twaalf. Heb je gehoord wat de evangelist Johannes zegt: niet enkele leerlingen, maar “vele leerlingen” ergeren zich aan wat Jezus zegt en verlaten zijn gezelschap. Je kan het vergelijken met wat er ook vandaag gebeurt: veel christen gedoopten zeggen tegenwoordig: de taal van het

christendom is hard en onbegrijpelijk; het stuit tegen de borst, en daarom verlaten ze ons gezelschap.

Wat gaat Jezus nu doen, nu Hij vaststelt dat zelfs een groot deel van zijn leerlingen Hem in de steek laat? Zal Hij zijn uitspraken wat aanpassen en de scherpe kanten eraf laten? Het antwoord is neen, en zelfs als zijn beste vrienden zouden beslissen om van Hem weg te gaan, dan nog zal Hij geen woord terugnemen van de leer die Hij namens zijn Vader verkondigt. Als het gaat over de wil van zijn Vader, bestaan er voor Jezus geen compromissen. In plaats daarvan stelt Hij aan de Twaalf, dat kleine groepje getrouwen dat is overgebleven de vraag: “Wilt ook gij soms heengaan?”

Voor ieder van ons komt er een moment in het leven dat ook wij een duidelijke keuze moeten maken: voor geloof of voor ongeloof, voor de ene, ware God of voor afgoden en valse goden. Dat was zo ten tijde van het Oude Testament, we hoorden het in de eerste lezing en dat was zo bij de leerlingen van Jezus, na z'n uitspraken over het eten van zijn vlees en het drinken van zijn bloed. Ook zij moeten kleur bekennen, duidelijk zeggen waarvoor ze staan.

En dan komt dat prachtige antwoord van Petrus: “Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven en wij geloven en weten dat Gij de Heilige Gods zijt.” Deze krachtige geloofsbelijdenis betekende niet dat Petrus alles begrepen had of geen twijfels meer had, ook niet dat hij tegen alle zwakheden bestand was en dat hij geen fouten meer kon begaan. We weten trouwens beter: hij zal Jezus nog driemaal verloochenen en op het ogenblik van Jezus' dood zal hij zich laf verstoppen. Zijn antwoord betekent wel dat hij Jezus beschouwt als zijn enige toeverlaat, de enige die woorden heeft van eeuwig leven, de enige die hem kan redden.

Dit evangelieverhaal heeft zich tweeduizend jaar geleden afgespeeld. Het is nog altijd actueel. Het herhaalt zich in het leven van ieder van ons. Vroeg of laat slaat ook voor ons het uur van de waarheid, het uur waarop wij moeten kiezen en moeten afstappen van neutraliteit. Vandaag leven wij in een wereld waarin kiezen voor Jezus, en voor datgene waarvoor Hij staat, niet evident is. Wij maken vaak mee dat mensen zich in groten getale van Jezus afkeren om zich in de armen van de moderne goden te werpen: de god van het comfort, van het geld en van de consumptie, de god van de onbegrensde individuele vrijheid, de god van macht en geweld, de god van het ik. Vandaag de dag willen mensen zelfs dat de Kerk meedrijft met de tijdsgeest, zich aanpast aan wat de moderne wereld voorhoudt en wenst, in plaats van aan de inzichten en verlangens van wat Jezus en de Vader wil. In die wereld richt Jezus ook vandaag de vraag aan ieder van ons: “Wilt ook gij soms heengaan?” Die vraag is een uitnodiging om ons ondubbelzinnig achter Jezus te scharen, openlijk en zonder vrees of schaamte, ons geloof in Hem uit te spreken en te belijden. We mogen de ontroerende woorden van Petrus tot de onze maken: “Heer, naar wie zouden we gaan?” Uw woorden schenken ons vrijheid, volheid van leven, en ooit het eeuwig leven. Dat weten we omdat Gij de Heilige Gods zijt en omdat uw naam Jehosjoewa is, dat betekent: “God redt”. Amen.

Adelbert Denaux, pr.